

Suveranitatea

Creionate cu câteva decenii în urma, procesele integrationiste de pe glob sunt tot mai încheiate și evoluția lor este accelerată de tehnologie, fluxurile comerciale, migrația forței de muncă etc.. În același timp, gama de amenințări și riscuri la care este expusă societatea umană se diversifică, pentru că și organizațiile teroriste și criminalitatea organizată evoluează potrivit aceluiași condiții favorabile.

Deși nu constientizăm aceste schimbări, prinși în vârtoarea evenimentelor interne, nu înțelegem că acestea nu au loc. Suntem atinși nu numai de efectele unei crize financiare internaționale, ci și de faptul că „jucăm” într-un sistem. Proiectele majore ale României de după 1989 au fost acelea de a adera la Alianța Nord-Atlantică și de a fi membră a Uniunii Europene. Am devenit astfel o frontieră, cu tot ceea ce înseamnă acest lucru. Până în inima Uniunii Europene se trece, asadar, prin România. Pot fi făcute infiltrări și desfășurate operațiuni de spionaj de pe teritoriul României îndreptate împotriva Uniunii Europene, pot căuta găzduire grupuri și organizații teroriste, pot fi fortate granițele țării de organizații criminale pentru trafic de droguri, trafic de arme, contrabanda migratorie ilegală. Uniunea Europeană parcurge un drum alert pentru coagularea sa, preocupată de această dinamică. Proiecțiile deceniilor viitoare arată că Europa nu se poate mișca fără un consens al țărilor membre și care să constientizeze avântul Chinei, Indiei, Braziliei și revenirea Rusiei. Lumea nouă, prefigurată de China, India și Brazilia, are avantajul imenselor resurse umane, pe când Uniunea Europeană calculează un deficit major în acest domeniu. Transformarea serviciilor de informații ale României trebuie să țină cont de noul context. Pe nesimțite, va veni ziua în care și în domeniul serviciilor de informații vom vorbi despre transferul de suveranitate. Asemeni Bancii Naționale a României, care într-un orizont de timp va deveni un soi de filială a Bancii Centrale Europene, și serviciile de informații românești vor fi intens conectate la structuri care acum sunt încă în fază incipientă. Operațiunile comune antiteroriste și contrateroriste, precum și cele în domeniul combaterii criminalității organizate nu mai reprezintă ceva inedit. Suspiciunea inerentă cu care se priveau ofițerii de informații din state europene diferite în primele momente de contact este de-acum istorie. La fel se va întâmpla și în cazul operațiunilor de contraspionaj și spionaj, iar cu timpul, combaterea celor care planifică infiltrarea organizațiilor europene va deveni o misiune primordială. Nu contează că aceste lucruri sunt văzute, de unii ofițeri de informații, ca o subminare a identității naționale sau că transformările acestea par atât de îndepărtate încât nu merită momentan atenție. Și aceasta deoarece la nivel supranational Uniunea Europeană este programată a fi o putere globală, iar inclusiv acei ofițeri vor fi condiționați, prin politicile naționale și europene, să prioritizeze și să acționeze în acest sens.

Va deveni o problemă a serviciilor chiar și încercarea de influențare, de către entități extracomunitare, a politicilor comerciale ale unei companii germane, franceze sau poloneze din domenii precum telecomunicații, financiar-bancar și energetic.

Pasul avut în vedere trebuie să vizeze, în opinia mea, cel puțin o perioadă de 15 ani. Până la urmă, faptul că ne aflăm la frontieră a Uniunii Europene se poate preschimba într-un atu, fiindcă largă problematică la care serviciile românești sunt nevoite să gasească

raspunsuri si sa se adapteze, nivelul de profesionalism si cel de anticipare cresc. Capacitatile nationale de intelligence si securitate si expertiza nationala în domeniu, cladite si ca urmare a experientei obtinute de f o r t e l e româ n e din Arma t a , Jandarmerie, Politie, Protectie si Paza, misiuni internationale sub egida ONU NATO, UE si OSCE, nu trebuie sa se dilueze în viitor. Prin cautarea, cu predilectie, a unor noi forme concrete si energice de expresie în context european si aliat, în conditiile unui transfer de suveranitate, vocea României va continua sa fie auzita. În acelasi timp, antrenarea resursei umane din serviciile de informatii românesti în competitii pentru câstigare a unor posturi în structurile si compartimentele europene de profil se impune sa nu fie întâmplatoare, ci sistematica si sustinuta. Cu fiecare an, pe masura ce prezenta României în Uniunea Europeana va fi privita ca un lucru normal, raportarea cetateanului român la serviciile de informatii nationale nu va mai fi, în niciun caz, la fel de concentrata. Aceasta si pentru ca întregile conotatii istorice nu vor mai avea aceeasi intensitate ca în trecut. Prin faptul ca are posibilitatea de a se misca liber în tot spatiul European cetateanul român, la fel ca si cetateanul oricarei tari membre UE, va viza în primul rând statul în care domiciliaza, fie si temporar. În acest context, serviciile de informatii ale tarilor europene puternice vor încerca sa provoace transferul de suveranitate înspre directia lor. Pentru tarile europene din ultimele valuri de extindere, aceasta este marea provocare. Serviciile de informatii românesti au de impulsionat crearea centrului supranational în care controlul filialei sa nu fie renationalizat în favoarea altor servicii de informatii cu agenda dubla: întâi nationala si abia apoi europeana.